

2026. Augusztus 16. Tóváros-Tata

Amikor romlik a hallásunk...

„Figyelj népem tanításomra, fordítsátok felém fületeket, amikor beszélek!” Ps 78,1.

Kegyelem, irgalom és békesség adassék azoknak, akik el nem múló szeretettel szeretik a mi urunkat az Úr Jézus Krisztust.

Lekció:

„Az ifjú Sámuel pedig az Úr szolgája volt Éli felügyelete alatt. Abban az időben ritkaság volt az Úr igéje, nem volt gyakran látomás. Egy napon az történt, hogy Éli a szokott helyén feküdt. Szeme már meggyengült, alig látott. Az Isten mécsese még nem aludt ki, és Sámuel ott feküdt az Úr templomában, ahol az Isten ládája volt. Az Úr szólította Sámuelet, és ő így felelt: Itt vagyok. Majd odafutott Élihez, és ezt mondta: Hívtál engem, itt vagyok. Ő azonban így válaszolt: Nem hívtalak, menj vissza, feküdj le! Elment tehát és lefeküdt. De újra szólította az Úr Sámuelet, Sámuel pedig fölkel, odament Élihez, és ezt mondta: Hívtál engem, itt vagyok. Ő azonban így felelt: Nem hívtalak, fiam, menj vissza, feküdj le! Sámuel még nem ismerte az Urat, mert az Úr még nem jelentette ki igéjét neki. Az Úr azonban harmadszor is szólította Sámuelet. Ő pedig fölkel, megint odament Élihez, és ezt mondta: Hívtál engem, itt vagyok. Ekkor értette meg Éli, hogy az Úr szólítja az ifjút. Azért ezt mondta Éli Sámuelnek: Menj feküdj le és ha újból szólít ezt

mondd: Szólj Uram, mert hallja a te szolgád! Sámuel elment és lefeküdt a helyére.”

„Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, mélyre hatol, az elme és a lélek az izületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait.”

Jöjjetek azért boruljunk le Isten előtt és imádkozzunk!

Mennyei Atyánk! Dicsőség, dicséret, tisztesség és hálaadás legyen neked, az egek urának ma és minden napon. Hálával jöttünk ma a közösségbe Urunk, hálával hogy a te kegyelmedből az elmúlt hét melegéhez és szárazságához is erőt adtál. Urunk köszönjük a te megtartó szeretetedet. Jövünk ha eléd a mi szívünknek minden érzésével és gondolatával, s közben szeretnénk megérkezni, megpihenni, hallani a te szavadat. Mint a szarvas a friss folyóvízre úgy kíváncozunk a te éltető Igéd után. Kérünk a te Szent Lelkedet töltsd ki ránk, hogy meghalljuk, megértsük és majd hazatérve megcselekedjük a te akaratodat. Ámen

Textus:

Zsidókhöz írt levél 5, 11. „eltompult a hallásotok”

Ézsaiás 66, 4 b

„Mert szóltam, de nem feleltetek, beszéltem, de nem hallgattak rám, hanem azt tették, amit rossznak látok, azt választották, ami nem tetszik nekem.”

Jó néhány évvel ezelőtt az egyik reggel arra ébredtem, hogy alig hallok valamit és fáj a fülem. Napközben egyre rosszabb lett, végül arra jutottam, hogy jobb, ha elmegyek orvoshoz. A fül-orr-gégészeten a doktornő szépen kikérdezett, majd belenézett a fülembe, végül megkérdezte, hogy hány fájdalomcsillapítót vettem már be. Meglepődtem a kérdésén, mert egyet sem. Mikor ezt megtudta, azt mondta, hogy akkor nem is fáj még rendesen...mindenesetre fogott egy szép nagy fecskendőt és langyos vizet és kimosta a fületem. Azt mondta, van, akinek hajlama van erre, úgyhogy jobb, ha figyelek rá.

Egy másik személyes példa csütörtök estéről. Kimentem az udvarra a szerdai nagy csillaghullás után nézni az égbolton a csütörtöki műsort. Elővettem egy széket, de kis idő múlva éreztem, hogy hűvösebb van, mint számítottam rá, úgyhogy be kell menjek melegebb ruháért. Amikor másodszor kiléptem felnéztem az égre és csupán néhány csillagot láttam, hirtelen az jutott eszembe, hogy felesleges volt az egész felöltözés, mert felhős lett az ég, nem fogok látni semmit. A kivett széket azonban mégiscsak el kellett tenni hát kiléptem. Azért már csak-csak leültem a székbe, és amint ezt tettem kiderült, hogy nincs is felhő az égen, csupán a szememnek kellett hozzászoknia a kint sötétséghez.

Készülve a mai napra olvastam a napi igét és megfogott ez a szókapcsolat: „eltompult a hallásotok”. Azért fogott meg, mert nem azt írta, hogy süketek lettek, hanem azt, hogy eltompult a hallásuk.

Mit is jelent ez a tompaság? Néhány szinonímát had mondjak: közönyös, rezignált, fásult, lehangolt, motiválatlan, szívtelen, érdektelen, reményvesztett.

Mint Izráel fiainak és Éli főpapnak Sámuel idejében....Sámuel hallja az Úr szavát, de Éli nem. Sőt háromszor kell, hogy szóljon neki Sámuel, mire rájön, hogy a gyermeket Isten szólítja! Nem megítélni szeretném, hanem jelezni, hogy van ilyen....

Aztán eszembe jut a Jelenések könyvéből az Efézusi gyülekezethez írt levél részlete: Az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet.

Emlékszel testvérem, amikor kezdedbe vetted a Bibliát és le sem tetted? Amikor elkezdted egy dalt és nem tudtad abbahagyni a dicsőítést? Amikor ott voltál egy csendesnapon, héten, táborban és azt mondtad, jó lenne itt maradni és ebben élni?

Az első lelkesedés, az új, az izgalmas felfedezések öröme, a koncentráció, az öröm, a mosoly, a lázas kutakodás, hogy mit tartogat az életben Isten számomra? Aztán jönnek a hétköznapiak, a munka, a család terhe, a betegségek, gyász, rohanás és egy kicsit, - bocsánat a kifejezésért, de Isten is megszokottá válik....és újra nem minősíteni szeretném ezt a helyzetet. Élem én is! Igen, nagyon klassz, hogy Isten része az életemnek, nem is tudnám nélküle elképzelni, de amikor a vele való találkozást, csendet, imát későbbre teszem. Előbb csak egy kicsit, aztán rövidebb lesz az idő....tudjátok, mint a boltban a termékek. Ugyanazért az árért kevesebbet kapsz...csak egy kicsit, fel sem tűnik....de kevesebb.

Meg kell kérdezzük magunktól így a nyári időszakban: Hogy is vagyunk Istennel? Megvan még ez első lelkesedés? Vagy inkább van a megszokottság?

Van egy játék, amit a hittantáborokban rendszeresen elővesznek a segítőink. Két gyermek ül egymással szemben. Az egyiknek a fülén egy fülhallgató van, benne elég hangos zene szól. A másiknak az a feladata, hogy egy mondatot mondjon el neki, van, amikor ez egy ige a Bibliából. Előbb egyre hangosabb az, aki beszél, aztán megpróbál jobban artikulálni, hiszen a hallgatónak „eltompult” a hallása.

Az is eszembe jutott, hogy egyre több zebra előtt látom azt a felfestést a járdákon, ahol egy fejhallgató van áthúzva! Mert akinek az a fülén van, nem hallja olyan jól az érkező autót. Balesetveszélyes!

Ide kell hozzám Schultz von Thun német pszichológus – kommunikációs szakértőt is, akinek van egy elmélete arról, hogy az emberek a kommunikáció során miért is nem értik meg egymást. Az elmélet szerint nem mindegy, hogy a beszélőt melyik fülünkkel halljuk meg. S nem a jobb vagy bal oldali fülünkre kell gondolnunk, hanem inkább arra, hogy milyen lelkiállapotban vagyunk, vagy milyen a viszonyunk a beszélővel.

Van a tartalom meghalló fül, a kapcsolatra reagáló fül, az önkifejezés füle és a cselekvés füle. Röviden mondok egy példát. Férj és felség ülnek az ebédnél. A férj megkérdezi: Mi ez a zöld a levesben? Mit jelent ez számára és mit hall meg a fiatal kezdő háziasszony?

Tartalom: Valami zöld van a levesben – Nem ízlik neki a leves.

Kapcsolat: Kérlek mond meg mi ez a zöld! – Kritizálja a főztömet.

Önkifejezés: Nem tudom mi ez a zöld a levesben. Nem ismerem fel. – Rossz háziasszonynak tart.

Cselekvés – Megehetem én ezt? – Máskor ne főzz ilyet.

Még visszatérünk majd erre az elméletre.

De mielőtt messzire mennénk. A zsidókhoz írt levélnél vagyunk. Kinek szól? A Rómában élő keresztyéneknek, akiket üldöztek, akik körül sok más vallású ember volt, akik összeházashattak más vallásúakkal és ez gondot okozott, akiknek hátrányuk származott abból, ha kiderült, hogy keresztyének, akik kezdtek elcsüggedni a sok nehézség miatt....talán valamelyik ismerős...

A szentíró pedig szeretne volna őket felrázni, bátorítani, tanítani, ösztönözni, hogy maradjanak meg a Krisztus hit mellett és erre tanítsák a gyermekeiket is, legyenek a világ világossága.

S így 2000 év távlatából szól persze nekünk is. Biztatásra nekünk is mindig szükségünk van.

Amikor azt olvastam, hogy eltompult ezeknek a keresztyéneknek a hallásuk arra is gondoltam, hogy ez valahol megnyugtató - hogy van ilyen. Egy keresztyén ember sem tökéletes. Van, hogy nem hallok Isten hangját, útmutatását, vezetését...és ez bizony nagyon rossz. Kicsit meg is éltem, mint Mariann a múlt héten a betegséget. Mert

valahogy éreztem, hogy erről kell beszéljek ma, na de mit és hogyan? Napokig csak tologattam magam előtt és imádkoztam és semmi sem jött....

Aztán ösztönző is ezt olvasni, bátorít arra, hogy bátorítsalak benneteket, meg hogy van kiút! Emberek vagyunk és ilyen a szívünk. Hiszen biztosan mindenki rájött már, hogy nem is annyira a fülünkről van szó, hanem inkább a szívünkről! Ami pedig, ha már egyszer odaadtam Krisztusnak nem hullik ki az ő kezéből, csupán eltompul.... az első szeretet....Szükség van megmosásra, mint az eldugult fülemnél – kimosásra, a Szentlélek fürdőjére.

Jó ötleteket adhat az, ahogy az eldugult fül esetében olvashatja az ember:

1. Keressen szakembert – ezt tettem én
2. Használjon fülcseppet – nevezzük ezt most Ige-cseppeknek
3. Kerülje a zajokat – ez kicsit furcsa, de jól átgondolva, legyél csendben!

Amikor Isten azt mondja: eltompult a hallásotok, lehet, hogy arra gondolunk, hogy már nem vagyunk elég jók. Pedig Isten azt üzeni: Én ma is szólok!

Amikor Isten azt mondja: eltompult a hallásotok, lehet, hogy azt érezzük, hogy eltávolodott tőlünk.

Ő pedig arra figyelmeztet: langyosak lettetek a hitben, féltelek benneteket meg ne tévesszen valaki titeket.

Amikor Isten azt mondja: eltompult a hallásotok, lehet, hogy azt éljük meg, hogy ő a sokadik a sorban és annyi minden más is van, amivel és akivel foglalkozni kell, én csak azt teszem, amit rám bízott..

Ő meg azt üzeni: Itt vagyok számodra, tanítalak, hogy másokat taníts, küldelek, hogy világosság legyél, szólok, halld meg a hangomat.

Amikor Isten azt mondja eltompult a hallásotok, azt mondja: Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, fordulj meg és tedd az előbbi cselekedeteidet.

S talán végre erről az oldalról megmozdul valami bennünk, mi is elkezdünk tenni valamit...előbb egy lépést, aztán még egyet...Közeledjete Istenhez és ő közeledni fog hozzátok. Bűnbánat, ige-olvasás, csend, ima, ének, zenehallgatás, köszönetmondás, hálaadás, dicsőítés...segítségnyújtás a bajban levőnek, meghallgatni egy barátot, meglátogatni a kórházban levőt....

Mit tegyél? Van-e általános recept? Azt nem tudom, Azt tudom, hogy mit tudtam én tenni. Csendben voltam, sokáig. Forgattam magamban az Igét, aztán elővettem a gitáromat és zenéltem, énekeltem, hallgattam zenét....imádkoztam. S akkor történt valami. Előbb csak egy gondolat....

Milyen evangéliummal, jó hírral menjetek ma haza?

1. Van olyan, hogy nem hallom Isten szavát, ez még nem a vég...a régiekkel is megtörtént.
2. Van olyan, hogy a keresztyének megfáradnak a hitben, a harcban, a kitartásban....ez nem rossz vagy jó, ez egy állapot, amelyre van hatalma Istennek. Óriási kegyelem az, amikor rálátunk erre amikor felismerjük....és tudjuk kihez mehetünk segítségért.
3. Isten nem mondott le rólunk – ma is szól!
4. Ha segítség kell van szakember.....van lehetőség.
5. Van lehetőség visszatalálni az első lelkesedéshez, az első szeretethez. Kinek melyik hangzik most jobban: A Szentlélek fürdője vagy a Szentlélek tüze által!

Imádkozzunk

Úgy jövünk eléd, amint vagyunk Istenünk. Jövünk a nyár melegével, a hőségtől való megfáradással. Jövünk szomjasan, tompultan, konoksággal, kérdésekkel, félelmekkel, kérésekkel, fájdalmakkal és oly sok kavargó érzéssel a szívünkben. Te tudod, ismered mindezt.

Kérjük a te Lelkednek szíveket tisztító erejét, add, hogy ha meg-megtorpanunk is a hitben, tudjunk új erővel ismét szolgálni téged.

Urunk látjuk, hogy az előttünk járó keresztyének is megfáradtak és meginogtak, köszönjük, hogy ahogy őket figyelmeztetted óvó szeretetteddel, úgy figyelmeztetsz most minket is.

Jó nekünk emlékezni arra az időszakra, amikor a szívünket a te kezedbe helyeztük, amikor tudtuk és éreztük ott lesz a legjobb helyen. Hisszük ez ma is így van. Bocsáss meg, amikor eltompul a hallásunk, a szívünk és kevésbé gondolunk rád, mint a hétköznapi gondjaira. Kérünk erősíts meg bennünket arról, hogy te a hétköznapiakban is jelen való Isten vagy, te Úr vagy mindenek felett. Had jöjjünk eléd hálaasással, köszönettel, örömeinkkel és had dicsérjük a te háromszor szent nevedet most és mindörökké. Ámen